

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1266**z dnia 29 lipca 2021 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 599/2009⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe od 0 EUR do 198 EUR za tonę na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, w tym czasie objętych kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 20), 3824 90 91, ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 87), oraz pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Cło antydumpingowe nałożone tym rozporządzeniem określa się dalej jako „pierwotne środki”. Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia pierwotnych środków, zwane jest dalej „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 444/2011⁽³⁾, w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków, Rada rozszerzyła ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, z wyjątkiem biodiesla produkowanego przez przedsiębiorstwa BIOX Corporation, Oakville i Rothsay Biodiesel, Guelph, oba z siedzibą w Ontario, Kanada. Tym samym rozporządzeniem Rada rozszerzyła również ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzącego z USA.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1518⁽⁴⁾ Komisja Europejska ponownie nałożyła ostateczne środki antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z USA w następstwie przeglądu wygaśnięcia („poprzedni przegląd wygaśnięcia”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 599/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 26).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 444/2011 z dnia 5 maja 2011 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, oraz rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu wysyłanego z Singapuru (Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 12).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1518 z dnia 14 września 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 69).

- (4) Ponadto rozporządzeniem (UE) 2015/1518 zmienionym rozporządzeniem (UE) 2016/676 ⁽⁵⁾ rozszerzono ostateczne cło antydumpingowe także na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, z wyjątkiem biodiesla produkowanego przez przedsiębiorstwa BIOX Corporation, Oakville, i Rothsay Biodiesel, Guelph, oba mające siedzibę w Ontario, Kanada, jak również DSM Nutritional Products Canada Inc., Dartmouth, Nowa Szkocja, Kanada. Tym samym rozporządzeniem Komisja Europejska rozszerzyła ostateczne cło antydumpingowe również na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzącego z USA.
- (5) Obecnie obowiązujące cła antydumpingowe mają stałą wartość i wynoszą od 0 EUR za tonę do 198 EUR za tonę wobec przywozu od producentów eksportujących objętych próbą, 115,6 EUR za tonę wobec przywozu od przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą oraz 172,2 EUR za tonę wobec przywozu od wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
- (6) Ponadto rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1598 ⁽⁶⁾ zmieniono rozporządzenie (UE) 2015/1518, zezwalając przedsiębiorstwom, które nie dokonywały wywozu biodiesla w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, na złożenie wniosku o dokonanie przeglądu w celu sprawdzenia, czy mogą zostać objęte stawką cła nałożonego na przedsiębiorstwa współpracujące nieobjęte próbą.
- (7) W następstwie wniosku o przyznanie statusu podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący rozporządzenie (UE) 2015/1518 zostało zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1121 ⁽⁷⁾ poprzez dodanie do załącznika I przedsiębiorstwa z USA Organic Technologies, Coshocton (Ohio), a tym samym objęcie go średnią ważoną stawką celną w wysokości 115,6 EUR za tonę, mającą zastosowanie do przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (8) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków ⁽⁸⁾ Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (9) Wniosek o dokonanie przeglądu został złożony w dniu 11 czerwca 2020 r. przez Europejską Radę Biodiesla („wnio-wnioskodawca”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej biodiesla. W uzasadnieniu wniosku o dokonanie przeglądu podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (10) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 14 września 2020 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu biodiesla pochodzącego z USA, na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (11) W tym samym dniu Komisja wszczęła osobny przegląd wygaśnięcia środków antysubsydyjnych obowiązujących względem przywozu biodiesla pochodzącego z USA ⁽¹⁰⁾.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/676 z dnia 29 kwietnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1518 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 116 z 30.4.2016, s. 31).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1598 z dnia 22 września 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1518 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 245 z 23.9.2017, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1121 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1518 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 204 z 13.8.2018, s. 33).

⁽⁸⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 18 z 20.1.2020, s. 20).

⁽⁹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. C 303 z 14.9.2020, s. 18).

⁽¹⁰⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antysubsydyjnych mających zastosowanie do przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. C 303 z 14.9.2020, s. 7).

- (12) Rząd Kanady przedstawił uwagi na temat wszczęcia tego przeglądu, zauważając, że jeżeli środki miałyby zostać utrzymane, zwolnienie przyznane trzem kanadyjskim producentom biodiesla powinno pozostać w mocy. Wspomniane zwolnienie utrzymano w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądem i okres badany

- (13) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu obejmuje okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądem („okres badany”).

1.5. Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE

- (14) Postępowanie w niniejszej sprawie wszczęto w dniu 14 września 2020 r., tj. w okresie przejściowym uzgodnionym między Zjednoczonym Królestwem a UE, w którym Zjednoczone Królestwo nadal podlegało prawu Unii. Okres ten dobiegł końca w dniu 31 grudnia 2020 r. W związku z tym od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorstwa i stowarzyszenia ze Zjednoczonego Królestwa nie kwalifikują się już jako zainteresowane strony w tym postępowaniu.
- (15) Za pośrednictwem notatki do akt sprawy ⁽¹¹⁾ z dnia 15 stycznia 2021 r. Komisja zwróciła się do podmiotów gospodarczych ze Zjednoczonego Królestwa, które uważały, że mimo wszystko nadal kwalifikowałyby się jako zainteresowane strony, do nawiązania z nią kontaktu. BP OIL International Limited i Argent Energy zwróciły się o utrzymanie ich statusu zainteresowanych stron i uzyskały to prawo na podstawie przedstawionych dowodów. W szczególności oba przedsiębiorstwa przedstawiły dowody na istnienie powiązanych podmiotów w obrębie odpowiedniej grupy prowadzącej działalność na rynku unijnym. Z drugiej strony spółkę dominującą Valero Energy Limited ze Zjednoczonego Królestwa zastąpiła jej irlandzka spółka zależna Valero Energy Limited Ireland, ponieważ to druga z wymienionych spółek prowadzi działalność na rynku unijnym.

1.6. Zainteresowane strony

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów w USA i władze USA, znanych importerów, użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i zaprosiła te podmioty do udziału.
- (17) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Nie otrzymano żadnego wniosku o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego.

1.7. Kontrola wyrywkowa

- (18) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.7.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (19) W dniu 14 września 2020 r. Komisja powiadomiła zainteresowane strony o wstępnym doborze próby producentów unijnych zgodnie z sekcją 5.4 zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Komisja dobrała próbę na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w 2019 r., a także położenia geograficznego producentów produktu podobnego. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Producenci unijni objęci próbą odpowiadali za 17,5 % całkowitej szacowanej wielkości produkcji produktu podobnego w Unii, co zapewniło również odpowiedni zakres geograficzny. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. W wyznaczonym terminie 7 dni od daty powiadomienia o wstępnym doborze próby producentów unijnych nie otrzymano żadnych uwag.

1.7.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (20) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

⁽¹¹⁾ Dokument Tron: t21.000417.

- (21) Tylko jeden importer niepowiązany, Shell Trading Rotterdam BV, udzielił wymaganych informacji, w związku z czym Komisja podjęła decyzję, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

1.7.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących

- (22) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do władz państwa, którego dotyczy postępowanie, o zidentyfikowanie innych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (23) Na etapie wszczęcia postępowania kopię kwestionariusza udostępniono w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie internetowej DG ds. Handlu.
- (24) Trzech producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych zgłosiło się i wyraziło chęć podjęcia współpracy z Komisją w ramach dochodzenia. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna. W związku z tym wszystkie trzy przedsiębiorstwa, które się zgłosiły, wezwano do wypełnienia kwestionariusza i przedłożenia go Komisji w wyznaczonym terminie.

1.8. Brak współpracy ze strony państwa, którego dotyczy postępowanie

- (25) W dniu 15 października 2020 r. jedno z tych trzech przedsiębiorstw poinformowało Komisję pocztą elektroniczną, że nie będzie dalej współpracować. Ponadto żadne z dwóch pozostałych przedsiębiorstw nie dostarczyło wymaganych informacji w wyznaczonym terminie poprzez wypełnienie i odesłanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (26) W dniu 10 listopada 2020 r. Komisja przesłała pismo informujące wszystkie trzy przedsiębiorstwa o zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz oparcia ustaleń dochodzenia na dostępnym stanie faktycznym. Władze USA zostały również poinformowane o tym zamiarze. Termin nadsyłania uwag do pisma upłynął dnia 17 listopada 2020 r. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (27) Ponieważ żaden z trzech producentów eksportujących w USA nie współpracował w dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia, postanowiono zastosować przepisy art. 18 rozporządzenia podstawowego i oprzeć ustalenia na dostępnych faktach.

1.9. Kwestionariusze

- (28) Na etapie wszczęcia postępowania kopię kwestionariusza udostępniono w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie internetowej DG ds. Handlu.
- (29) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą oraz od niepowiązanego importera unijnego.

1.10. Weryfikacja

- (30) Z uwagi na wybuch pandemii COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych na podstawie z art. 16 rozporządzenia podstawowego. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe wszystkich informacji uznanych za niezbędne, aby dokonać ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie skutków, jakie pandemia COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne⁽¹²⁾. Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- SAIPOL Bu Diester, Francja
- CAMPA Iberia S.A.U, Hiszpania
- VERBIO Vereinigte BioEnergie AG, Niemcy

⁽¹²⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

Importerzy

— Shell Trading Rotterdam BV, Niderlandy

1.11. Ujawnianie informacji

- (31) W dniu 21 maja 2021 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza utrzymać obowiązujące cła antydumpingowe. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ujawnionych ustaleń.
- (32) Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony. Stronom, które zgłosiły taki wniosek, zapewniono możliwość przesłuchania.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**2.1. Produkt objęty postępowaniem**

- (33) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak w pierwotnym dochodzeniu i poprzednim przeglądzie wygaśnięcia, mianowicie monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będące produktem syntezy lub hydrrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierające wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 29), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 29), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 29), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 29), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 29), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 29), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 29), ex 2710 20 16 (kod TARIC 2710 20 16 29), ex 3824 99 92 (kod TARIC 3824 99 92 12), ex 3826 00 10 (kod TARIC 3826 00 10 29, 3826 00 10 59, 3826 00 10 99), ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 19) („produkt objęty postępowaniem”).
- (34) Biodiesel jest paliwem odnawialnym produkowanym z szerokiej gamy surowców, tj. olejów roślinnych, takich jak olej rzepakowy, olej sojowy, olej palmowy, zużyte oleje spożywcze, tłuszcze zwierzęce lub biomasa.
- (35) Biodiesel jest wykorzystywany w sektorze transportu, głównie w postaci mieszanki z mineralnym olejem napędowym (tj. ropą naftową/konwencjonalnym olejem napędowym) i w znikomym stopniu w czystej postaci (B100).

2.2. Produkt podobny

- (36) W toku pierwotnego dochodzenia oraz poprzedniego przeglądu wygaśnięcia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i [techniczne] oraz te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem,
  - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Stanów Zjednoczonych, oraz
  - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (37) Produkty te uznano zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (38) Szwedzkie przedsiębiorstwo Preem AB oraz przedsiębiorstwo Valero Energy Ltd Ireland, będące producentami i dostawcami paliw, a tym samym użytkownikami produktu objętego postępowaniem, twierdziły, że biodiesel z estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) i biodiesel z hydrrorafinowanego oleju roślinnego to dwa różne rodzaje biodiesla oraz że hydrrorafinowany olej roślinny należy wyłączyć z obecnego zakresu produktu. W rozporządzeniu z 2009 r. nakładającym środki tymczasowe ⁽¹³⁾ wszystkie rodzaje biodiesla i mieszanki biodiesla uznano za paliwa biodiesel. Zarówno ester metylowy kwasu tłuszczowego, jak i hydrrorafinowany olej roślinny mogą być mieszane z olejem napędowym i pomimo pewnych różnic we właściwościach fizycznych końcowe zastosowanie produktu jest takie samo i oba produkty są produkowane przez przemysł Unii. Ponadto w skardze w pierwotnym dochodzeniu olej napędowy produkowany z hydrrorafinowanych olejów roślinnych wyraźnie określono jako część produktu objętego postępowaniem, przy czym żadna ze stron nie zakwestionowała wówczas tego stwierdzenia. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 193/2009 z dnia 11 marca 2009 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 67 z 12.3.2009, s. 22).

3. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (39) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziło do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

3.1. Uwagi wstępne

- (40) Ze względu na brak współpracy, jak wyjaśniono w motywach 25–27 powyżej, nie było możliwe dokonanie analizy na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez producentów z USA.
- (41) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego ustalenia w odniesieniu do prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oparto zatem na dostępnym stanie faktycznym. W związku z tym Komisja wykorzystała następujące źródła informacji: wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia oraz późniejsze oświadczenia wnioskodawcy, Eurostat, bazę danych Global Trade Atlas („GTA”) i strony internetowe Agencji Informacji Energetycznej Stanów Zjednoczonych („EIA”) oraz Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych („USDA”).

3.2. Kontynuacja dumpingu

- (42) Po wprowadzeniu środków w 2009 r. począwszy od 2013 r. przywóz biodiesla z USA do Unii spadł niemal do zera. Na przykład w ODP z USA przywieziono około 156 ton (od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.). Wielkości te stanowią jedynie 0,04 % całkowitego wywozu z USA i jeszcze mniejszy odsetek konsumpcji w Unii. W związku z tym Komisja stwierdziła, że te niewielkie ilości nie stanowią wystarczającej podstawy do kontynuacji analizy dumpingu. W związku z tym Komisja skoncentrowała się w swoim dochodzeniu na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.

3.3. Ponowne wystąpienie dumpingu

- (43) Komisja przeanalizowała, czy prawdopodobne jest ponowne wystąpienie przywozu towarów po cenach dumpingowych w przypadku wygaśnięcia środka. W szczególności przeanalizowano następujące elementy: związek między cenami produktu wytwarzanego i sprzedawanego w Unii oraz w USA, związek między cenami eksportowymi w wywozie do państw trzecich a cenami w USA, związek między cenami eksportowymi w wywozie do państw trzecich a poziomem cen w Unii, niewykorzystane moce produkcyjne w USA oraz praktyki obchodzenia środków i absorpcji.

3.3.1. Porównanie cen produktu wytwarzanego i sprzedawanego w Unii oraz w USA

- (44) Służby Komisji skorzystały z dwóch źródeł informacji w celu ustalenia ceny sprzedaży krajowej biodiesla w USA w ODP: (i) z informacji dostarczonych przez Departament Rolnictwa Stanów Zjednoczonych (USDA) oraz (ii) z informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia.
- (45) W odniesieniu do ODP z informacji udostępnionych przez USDA wynika cena sprzedaży krajowej *ex-works* w wysokości 909,05 USD za tonę. Przy średnim kursie wymiany euro/dolar w ODP (1 EUR = 1,105 USD) kwota ta odpowiada cenie sprzedaży krajowej USA w wysokości 822,31 EUR za tonę. Jest to cena zbliżona do informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, w którym podano cenę sprzedaży krajowej w wysokości 918,06 USD (820 EUR) za tonę. Komisja uznała za stosowne uznać cenę krajową USA za ustaloną (822,31 EUR) do celów analizy ponownego wystąpienia.
- (46) Średnia cena *ex-works* biodiesla sprzedawanego w Unii przez producentów unijnych w ODP, jak przedstawiono poniżej w tabeli 1, wyniosła 771 EUR za tonę.
- (47) Aby powrócić na rynek unijny, producenci z USA byłiby zmuszeni do sprzedaży po cenie bliskiej 771 EUR lub niższej za tonę. Ich ostateczna cena powinna obejmować także koszty frachtu morskiego i ubezpieczenia oraz obowiązujące cła (6,5 %) stosowane wobec biodiesla. Zgodnie z informacjami uzyskanymi w trakcie dochodzenia kwota ta wyniosłaby około 92 EUR za tonę. Komisja ustaliła tę kwotę w oparciu o kwotę a) transportu i frachtu obliczoną przez wnioskodawcę oraz b) należności celnych (6,5 %) mających zastosowanie do ceny importowej biodiesla z USA obliczoną przez Komisję po zapoznaniu się z publicznie dostępnymi informacjami, takimi jak Global Trade Atlas („GTA”), i zaokrągleniu w górę do 106 EUR w celu pokrycia również niektórych dodatkowych kosztów ponoszonych po przywozie.

- (48) W rezultacie, gdyby producenci z USA wznowili wywóz do Unii po konkurencyjnych cenach, najprawdopodobniej musieliby to robić po cenie *ex-works* niższej niż 665 EUR za tonę, która byłaby niższa niż ich cena sprzedaży krajowej w USA, a zatem po cenach dumpingowych.

3.3.2. Porównanie cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich z cenami w USA

- (49) Komisja poddała dalszej analizie strukturę cen wywozu biodiesla z USA do państw trzecich w ODP.
- (50) Zapoznała się z publicznie dostępnymi informacjami, takimi jak Global Trade Atlas („GTA”), i pozyskała ilości i wartości wywozu biodiesla objętego kodem HS 3826 00 w ODP. Wielkość wywozu (w tonach) do wszystkich państw (w tym UE) wynosi 389 075 ton, z czego 14 ton wywieziono do Unii.
- (51) Poniższa tabela przedstawia porównanie średniej ceny sprzedaży w dolarach amerykańskich za tonę odpowiednio dostosowanej do ceny *ex-works* (przez odjęcie 82,52 USD/t w przypadku frachtu śródlądowego, jak wskazano we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia) ze średnią ceną krajową w Stanach Zjednoczonych dla sześciu państw (poza UE), do których trafiło ponad 0,1 % całkowitego wywozu z USA w ODP.

Tabela 1

Wielkość wywozu i ceny eksportowe z USA w ODP

Państwa przeznaczenia	Wielkość wywozu (w tonach)	Odsetek wywozu do wszystkich krajów	Średnia cena <i>ex-works</i> (USD) za tonę	Średnia cena <i>ex-works</i> (EUR) za tonę	Średnia cena <i>ex-works</i> Cena krajowa w USA (EUR) za tonę (zob. motyw 45)
Kanada	354 442	91,1	805,33	728,48	822,31
Chiny	12 363	3,2	316,49	286,29	822,31
Norwegia	3 500	0,9	862,48	780,18	822,31
Peru	2 144	0,6	591,72	535,26	822,31
Meksyk	1 204	0,3	661,23	598,13	822,31
Korea Południowa	475	0,1	363,15	328,49	822,31

Źródło: GTA.

- (52) Tabela pokazuje, że w przypadku wszystkich sześciu państw wywozu producenci z USA prowadzą sprzedaż po cenach niższych od cen sprzedaży krajowej, w przedziale od 5 % do 65 %. Ponadto występuje duże zróżnicowanie cen eksportowych między poszczególnymi państwami, do których trafiła najwięcej wywozu z USA w ODP.
- (53) Z tabeli wynika również, że najwyższe średnie ceny eksportowe to ceny wywozu do państw takich jak Kanada i Norwegia, którym USA sprzedają 92 % swojego całkowitego wywozu. Wniosek stanowi w tym zakresie, że droższy „[...] biodiesel wywożony do Kanady wytwarzany jest z określonych rodzajów surowców, które mają większą odporność na niskie temperatury, takich jak rzepak, lub mogą być również hydrowyodróżnionym olejem roślinnym o doskonałych właściwościach w niskich temperaturach [...]”. W rezultacie wyższe średnie ceny eksportowe w przypadku tych dwóch państw wynikają z wyższej ceny surowców (np. rzepaku).

3.3.3. Porównanie cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich z poziomem cen przemysłu Unii

- (54) Rynek unijny jest atrakcyjnym rynkiem dla wywozu biodiesla z USA. Na podstawie bazy danych GTA, o której mowa w motywie 49 powyżej, obliczono średnią arytmetyczną cenę eksportową stosowaną w wywozie do wszystkich miejsc przeznaczenia w ODP (zob. motyw 55 poniżej), biorąc pod uwagę następujące elementy:
- Ze względu na duże zróżnicowanie cen eksportowych wywozu z USA (jak również wynika z tabeli w motywie 51) Komisja wykluczyła z tego obliczenia wszystkie państwa, które stanowią poniżej 0,1 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej USA w ODP. W sumie było sześć państw (poza UE), których udział przekraczał 0,1 % całkowitej wielkości wywozu z USA, jak przedstawiono w tabeli w motywie 51.

- Z tej samej tabeli wynika również, że najwyższe średnie ceny eksportowe to ceny wywozu do państw takich jak Kanada i Norwegia, do których trafia 92 % całkowitego wywozu z USA. Jak wyjaśniono w motywie 53, te wyższe ceny eksportowe wynikają z wyższych kosztów surowców (np. rzepaku).
- Wywóz biodiesla do UE będzie głównie mieszanką różnych rodzajów biodiesla ze względu na różne warunki klimatyczne w UE. Biodiesel, który ma być stosowany w Europie Północnej, będzie charakteryzował się większą odpornością na niskie temperatury.
- W związku z tym średnia arytmetyczna ceny eksportowej obliczona do celów niniejszej oceny rzetelnie odzwierciedla średnią cenę, która zostałaby zaobserwowana na rynku unijnym, i pozwala uniknąć przyznawania nieproporcjonalnej wagi wywozowi do Kanady i Norwegii, biorąc pod uwagę mieszaninę rodzajów biodiesla, która prawdopodobnie byłaby wywożona do Unii, gdzie warunki klimatyczne znacznie się różnią w poszczególnych państwach członkowskich.

- (55) Uwzględniając w obliczeniach wszystkie powyższe elementy, Komisja otrzymała średnią cenę eksportową wynoszącą 682 USD/t (617 EUR). Ta średnia cena eksportowa wynosząca 617 EUR jest ceną FOB, do której należy dodać koszty frachtu morskiego i ubezpieczenia, aby uzyskać cenę CIF. We wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia koszty te oszacowano na około 52 USD za tonę (47 EUR).
- (56) Komisja uznała, że 47 EUR za tonę jest rozsądnym wskaźnikiem dodatkowych kosztów frachtu morskiego i ubezpieczenia w przypadku innych miejsc przeznaczenia. Średnią cenę eksportową w wywozie z USA do państw trzecich ustalono zatem na 617 EUR (FOB), co oznacza, że nawet po dodaniu kosztów frachtu morskiego i ubezpieczenia obowiązujące cło (6,5 %) (łącznie zaokrąglone w górę do 104 EUR za tonę w celu pokrycia również niektórych dodatkowych kosztów ponoszonych po przywozie) na przywóz z USA do UE (ogółem około 721 EUR) byłoby znacznie niższe od ceny *ex-works* przemysłu Unii, wynoszącej 771 EUR za tonę.
- (57) Pokazuje to zatem, że producenci eksportujący z USA byłiby w stanie sprzedawać po cenie poniżej 771 EUR za tonę, aby wejść na rynek unijny, i że stanowiłoby to dla nich zachętę do przekierowania części obecnego wywozu do państw trzecich na rynek unijny, ponieważ jest on bardziej atrakcyjny cenowo niż rynki niektórych innych państw trzecich.

3.3.4. Wolne moce produkcyjne

- (58) Ze względu na brak współpracy ze strony producentów z USA Komisja ustaliła moce produkcyjne USA na podstawie informacji dostępnych na stronie internetowej amerykańskiej Agencji Informacji Energetycznej (EIA).
- (59) Producenci biodiesla w USA muszą informować ten organ (odpowiednio co rok i co miesiąc) o swoich istniejących i planowanych mocach produkcyjnych, a także swojej produkcji, nakładach, zapasach i sprzedaży biodiesla.

Na podstawie danych zebranych z EIA moce produkcyjne producentów biodiesla z USA w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wynosiły 8 412 000 ton.

- (60) Faktyczna produkcja biodiesla w USA w ODP wynosiła 5 718 000 ton (dane EIA), co odpowiada odsetkowi wykorzystania mocy produkcyjnych w wysokości 68 % i wolnym mocom produkcyjnym w wysokości 32 %, tj. około 2 694 000 ton. W przypadku wygaśnięcia środków te znaczne wolne moce produkcyjne producentów z USA stanowią zachętę do zwiększenia produkcji i sprzedaży biodiesla po cenach dumpingowych na rynek unijny, a zatem prawdopodobnie zostaną wykorzystane do zapewnienia podaży na rynku unijnym. Producenci z USA mogą rzeczywiście z łatwością zwiększyć swoją produkcję i wywóz do UE oraz czerpać korzyści ekonomiczne ze wzrostu wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych i zmniejszenia kosztu jednostkowego produkcji. Skierowanie wolnych mocy produkcyjnych z USA na rynek unijny mogłoby mieć znaczący wpływ, gdyż wynoszą one prawie 18 % konsumpcji w Unii w ODP.
- (61) Ponadto w ODP produkcja biodiesla w USA (5 718 000 ton) była niższa niż konsumpcja (5 934 000 ton). W związku z tym do USA przywożono więcej biodiesla, niż wywożono z tego kraju. Łączny przywóz w ODP wyniósł 629 000 ton, a łączny wywóz 428 000 ton. Jeśli jednak dostępne moce produkcyjne nie zostały wykorzystane do zaspokojenia popytu wewnętrznego w okresie badanym, jest mało prawdopodobne, że takie dostępne moce produkcyjne zostaną wykorzystane w przyszłości w tym samym celu. Moce produkcyjne USA zgłoszone w ODP (8 412 000 ton, zob. poprzedni motyw) były znacznie wyższe niż konsumpcja krajowa. Oznacza to, że jeżeli pojawią się możliwości wywozu, producenci z USA prawdopodobnie wykorzystają swoje wolne moce produkcyjne do celów sprzedaży eksportowej, a nie konsumpcji krajowej.

- (62) Jest mało prawdopodobne, że wolne moce produkcyjne zostałyby wykorzystane do zwiększenia wywozu do państw trzecich innych niż UE. Duże rynki państw trzecich (Brazylia, Indonezja, Argentyna, Chiny, Tajlandia) są samowystarczalne pod względem krajowej produkcji biodiesla i USA jak dotąd nie wywoziły dużych ilości do tych państw pomimo wolnych mocy produkcyjnych. Nie ma zatem powodów, by przypuszczać, że w przyszłości się to zmieni.
- (63) W związku z tym prawdopodobne jest, że producenci z USA wykorzystaliby znaczną część swoich wolnych mocy produkcyjnych na potrzeby dodatkowej sprzedaży do UE, która jest rynkiem bardzo atrakcyjnym, bo największym na świecie, z licznymi zachętami do konsumpcji biodiesla.

3.3.5. *Obchodzenie i absorpcja środków*

- (64) Jak wspomniano w motywie 1, środki antydumpingowe wprowadzone w 2009 r. były obchodzone poprzez przeładunek w Kanadzie i w drodze zmiany składu mieszanki. Istnienie takiej praktyki wskazuje na zainteresowanie niektórych producentów z USA wejściem na rynek unijny nawet po wprowadzeniu środków, a zatem jest uznawane za oznakę atrakcyjności rynku unijnego dla producentów biodiesla z USA.

3.3.6. *Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu*

- (65) Rynek unijny jest bardzo atrakcyjny, ponieważ jest największy na świecie, a ponadto istnieją znaczne unijne i krajowe środki zachęcające do konsumpcji biodiesla. Co za tym idzie, dla producentów z USA korzystne byłoby wykorzystanie ich wolnych mocy produkcyjnych w pełnym zakresie, a także przekierowanie na rynek unijny części ich sprzedaży eksportowej wysyłanej obecnie na mniej rentowne rynki państw trzecich.
- (66) Na podstawie tabeli zawartej w motywie 51 Komisja stwierdziła, że producenci z USA co do zasady prowadzą sprzedaż do państw trzecich po cenach niższych od swoich cen krajowych.
- (67) W związku z tym, z uwagi na znaczne wolne moce produkcyjne przemysłu Stanów Zjednoczonych, a także atrakcyjność rynku unijnego pod względem rozmiaru i cen sprzedaży, w szczególności w odniesieniu do poziomu cen wywozu z USA do państw trzecich, jak również wcześniejsze praktyki obchodzenia środków Komisja stwierdziła, że przywóz z USA po cenach dumpingowych może ponownie wystąpić, jeżeli obowiązujące środki zostaną zniesione.

4. SZKODA

4.1. **Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej**

- (68) Zgodnie z danymi dostarczonymi przez wnioskodawcę produkt podobny wytwarzało w okresie badanym 49 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (69) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wyniosła około 14 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie informacji dostarczonych przez przemysł Unii. Jak wskazano w motywie 19, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za 17,5 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. **Konsumpcja w Unii**

- (70) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie informacji o przemyśle i COMEXT dla danych dotyczących przywozu.
- (71) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach) ⁽¹⁴⁾

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Łączna konsumpcja w Unii (w tonach)	13 843 702	15 444 700	15 762 282	16 955 685
<i>Indeks</i>	100	112	114	122

Źródło: Dane dotyczące przemysłu Unii, COMEXT.

- (72) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym konsumpcja biodiesla w Unii, obliczona jako suma przywozu biodiesla i łącznej sprzedaży przemysłu Unii na rynku UE, wzrosła o 22 %, tj. z 13,8 mln ton w 2017 r. do 16,9 mln ton.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie**4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie**

- (73) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie informacji dostarczonych przez Eurostat (baza danych COMEXT). Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie danych dotyczących sprzedaży krajowej przemysłu Unii dostarczonych przez wnioskodawcę oraz danych COMEXT dotyczących handlu.
- (74) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu (w tonach), udział w rynku i ceny ⁽¹⁵⁾

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	176	2 339	139	156
<i>Indeks</i>	100	1 329	79	89
Udział w rynku (%)	0	0	0	0
Średnia cena (EUR/t)	1 243	972	1 269	1 812
<i>Indeks</i>	100	78	102	146

Źródło: COMEXT, dane dotyczące sprzedaży przemysłu UE na potrzeby obliczenia udziału w rynku.

- (75) Od czasu wprowadzenia środków w 2009 r. przywóz z USA praktycznie ustał i w ODP wyniósł jedynie 156 ton (w porównaniu z ponad 1 137 000 ton w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem).

⁽¹⁴⁾ Konsumpcję ustalono na podstawie danych z UE-27, z wyłączeniem danych dotyczących Zjednoczonego Królestwa.

⁽¹⁵⁾ Wielkość przywozu obliczono na podstawie danych z UE-27, z wyłączeniem danych dotyczących Zjednoczonego Królestwa.

4.3.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (76) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie było praktycznie żadnego przywozu biodiesla z USA do Unii, który można by wykorzystać jako wiarygodną podstawę do obliczenia podcięcia cenowego.
- (77) Jako alternatywną metodę Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez porównanie:
- 1) średnich ważonych cen sprzedaży stosowanych przez producentów unijnych objętych próbą wobec klientów niepowiązanych na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works* (771 EUR/t); oraz
  - 2) średniej ceny eksportowej stosowanej przez producentów z USA w wywozie do państw trzecich, odpowiednio dostosowanej z uwzględnieniem kosztów transportu do Unii i cła UE (721 EUR/t – zob. motyw 56).
- (78) W wyniku porównania uzyskano podcięcie cenowe wynoszące 6,4 %.

4.4. Przywóz z państw trzecich innych niż USA

- (79) W ODP przywóz z państw trzecich wyniósł 3 750 000 ton lub około 22 % ogólnej konsumpcji w Unii. Głównymi źródłami przywozu biodiesla innymi niż USA były Argentyna (24 % przywozu do UE), Malezja (18 %), Singapur (13 %) i Indonezja (5 %).
- (80) Wielkość (łączna) przywozu, jak również udział w rynku oraz trendy cenowe dotyczące przywozu biodiesla z innych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich ⁽¹⁶⁾

Państwo		2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Argentyna	Wielkość sprzedaży (w tonach)	355 782	1 467 325	873 325	905 781
	Indeks	100	412	245	255
	Udział w rynku (%)	3	10	6	5
	Średnia cena (EUR/t)	635	620	707	728
	Indeks	100	98	111	115
Malezja	Wielkość sprzedaży (w tonach)	335 769	388 615	731 679	679 860
	Indeks	100	116	218	202
	Udział w rynku (%)	2	3	5	4
	Średnia cena (EUR/t)	952	813	669	730
	Indeks	100	85	70	77

⁽¹⁶⁾ Przywóz z państw trzecich obliczono na podstawie danych z UE-27, z wyłączeniem danych dotyczących Zjednoczonego Królestwa jako państwa członkowskiego, ale z uwzględnieniem Zjednoczonego Królestwa jako państwa trzeciego.

Indonezja	Wielkość sprzedaży (w tonach)	24 984	777 992	743 456	195 858
	Indeks	100	3 114	2 976	784
	Udział w rynku (%)	0	5	5	1
	Średnia cena (EUR/t)	803	671	636	665
	Indeks	100	84	79	83
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	822 027	820 093	1 450 938	1 983 471
	Indeks	100	100	177	241
	Udział w rynku (%)	6	5	9	12
	Średnia cena (EUR/t)	662	723	829	874
	Indeks	100	109	125	132
Wszystkie państwa trzecie łącznie z wyjątkiem USA	Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 538 562	3 454 050	3 799 448	3 765 041
	Indeks	100	224	247	245
	Udział w rynku (%)	11	22	24	22
	Średnia cena EUR/t	721	678	732	802
	Indeks	100	94	102	111

Źródło: COMEXT, dane dotyczące sprzedaży przemysłu UE na potrzeby obliczenia udziału w rynku.

- (81) Cła antidumpingowe na przywóz z Argentyny i Indonezji – dwóch głównych państw wywozu biodiesla – zniesiono w 2018 r. W rezultacie przywóz z państw trzecich wzrósł w 2018 r. i utrzymał się na poziomie około 3,8 mln ton w 2019 r. i w ODP. Ogólnie rzecz biorąc, przywóz z państw trzecich z wyjątkiem USA wzrósł w okresie badanym o 145 %. Ponadto ich udział w rynku wzrósł w okresie badanym z 11 % do 22 %.
- (82) Jeżeli chodzi o ceny, sytuacja jest różna w poszczególnych krajach.
- (83) W odniesieniu do Argentyny – głównego źródła przywozu – w lutym 2019 r. Komisja nałożyła ostateczne środki antysubsydne na przywóz biodiesla z tego państwa, a jednocześnie przyjęła decyzję, w której zaakceptowano zobowiązania dotyczące ceny minimalnej ze strony ośmiu argentyńskich producentów i Argentyńskiej Izby Biopaliw (CARBIO). Doprowadziło to do znacznego wzrostu cen w 2019 r. (o 14 % w porównaniu z 2018 r.) i w ODP (o 17 % w porównaniu z 2018 r.).
- (84) W odniesieniu do Indonezji Komisja Europejska nałożyła w 2019 r. cła wyrównawcze na przywóz subsydiowanego biodiesla z Indonezji. Doprowadziło to do znacznego spadku przywozu z Indonezji w 2020 r.

- (85) W przypadku Indonezji i Malezji ceny spadały. W przypadku pozostałych państw trzecich ceny w tym samym czasie znacznie wzrosły. Ogólnie średnie ceny sprzedaży w przywozie z państw trzecich innych niż USA wzrosły w okresie badanym o 11 %. Tendencja ta jest spójna z tendencją obserwowaną w przypadku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, przedstawioną w tabeli 3 powyżej. Trend cenowy jest jednak inny w porównaniu z cenami sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym, przedstawionymi w tabeli 8 poniżej. Ceny producentów unijnych objętych próbą spadały wraz ze spadkiem kosztów produkcji. W rezultacie różnica cen między eksporterami z państw trzecich a objętymi próbą producentami unijnymi zmniejszyła się, co zwiększyło konkurencyjność przemysłu Unii.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (86) Ocena warunków ekonomicznych przemysłu Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (87) Jak wspomniano w motywach 18 i 19, w celu oceny warunków ekonomicznych przemysłu Unii zastosowano kontrolę wyrównkową.
- (88) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Oceniała wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych dostarczonych przez przemysł UE oraz innych sektorowych danych makroekonomicznych takich jak FAO-OECD. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (89) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (90) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne ⁽¹⁷⁾

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (91) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	12 639 715	13 166 083	13 931 438	13 984 220
<i>Indeks</i>	100	104	110	111
Moce produkcyjne (w tonach)	16 047 231	16 707 893	16 862 595	17 529 047
<i>Indeks</i>	100	104	105	109
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	79	79	83	80
<i>Indeks</i>	100	100	105	101

Źródło: Informacje przekazane przez wnioskodawcę oraz objętych próbą producentów unijnych.

⁽¹⁷⁾ Dane makroekonomiczne oparto na danych dla UE-27, z wyłączeniem danych ze Zjednoczonego Królestwa.

- (92) Produkcja unijna wzrosła z 12,6 mln ton w 2017 r. do 14,0 mln ton w ODP, co stanowi wzrost o 11 % w okresie badanym. W sytuacji, gdy konsumpcja w okresie badanym wzrosła o 22 %, przemysł Unii zareagował pozytywnie, zwiększając swoją produkcję.
- (93) Jednocześnie moce produkcyjne w okresie badanym wzrosły o 9 % i osiągnęły 17,5 mln ton w ODP. Przemysł Unii rozwija swoje zdolności reagowania na rosnący popyt. Według sprawozdania ⁽¹⁸⁾ zwiększenie mocy produkcyjnych dotyczy głównie produkcji hydrowy rafinowanego oleju roślinnego (HVO).
- (94) W wyniku jednoczesnego wzrostu produkcji i mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych w okresie badanym było stabilne i wynosiło około 80 %.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (95) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	12 305 049	11 988 560	11 962 754	13 190 560
Indeks	100	97	97	107
Udział w rynku (%)	89	78	76	78
Indeks	100	87	85	88

Źródło: Informacje przekazane przez wnioskodawcę oraz objętych próbą producentów unijnych.

- (96) Przemysł Unii zwiększył sprzedaż na rynku unijnym z 12,3 mln ton w 2017 r. do 13,2 mln ton w ODP (+ 7 %).
- (97) Ponieważ konsumpcja w Unii wzrosła o 22 % z powodu mniejszego wzrostu rzeczywistej wielkości sprzedaży, udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się z około 89 % w 2017 r. do 78 % w ODP. Ten spadek udziału w rynku związany jest ze wzrostem przywozu z państw trzecich, zwłaszcza od 2018 r. (motyw 80).

4.5.2.3. Wzrost

- (98) Szereg wskaźników (produkcja, moce produkcyjne, sprzedaż, zatrudnienie) wskazuje na pozytywny wzrost przemysłu Unii w tym okresie. Wzrost ten jest jednak umiarkowany w porównaniu z rozwojem konsumpcji biodiesla w tym samym okresie. W rzeczywistości udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się w okresie odniesienia.

⁽¹⁸⁾ USDA, sprawozdanie Biofuels Annual (sprawozdanie GAIN), 29 czerwca 2020 r.

4.5.2.4. *Zatrudnienie i wydajność*

(99) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba zatrudnionych	2 643	3 126	3 527	3 909
<i>Indeks</i>	100	118	133	148
Wydajność (w tonach na pracownika)	4 782	4 211	3 950	3 577
<i>Indeks</i>	100	88	83	75

Źródło: Informacje przekazane przez wnioskodawcę oraz objętych próbą producentów unijnych.

(100) W okresie badanym zatrudnienie wzrosło z 2 643 do 3 909, co stanowi wzrost o 48 %.

(101) Ponieważ produkcja wzrosła w mniejszym stopniu (+ 11 %), przełożyło się to na spadek wydajności (-25 %).

4.5.2.5. *Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

(102) Jak wyjaśniono w motywie 42, stwierdzenie istnienia dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie było możliwe. W dochodzeniu skupiono się zatem na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylecia środków antydumpingowych.

(103) W poprzednim przeglądzie wygaśnięcia przemysł Unii wykazywał oznaki poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu. W okresie badanym bieżącego dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia nadal miał miejsce proces poprawy sytuacji, co wykazują korzystne dla przemysłu Unii tendencje pod względem głównych wskaźników szkody.

4.5.3. *Wskaźniki mikroekonomiczne ⁽¹⁹⁾*4.5.3.1. *Ceny i czynniki wpływające na ceny*

(104) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/t)	834	801	771	771
<i>Indeks</i>	100	96	92	92

⁽¹⁹⁾ Wskaźniki mikroekonomiczne obliczono na podstawie danych z UE-28 z uwzględnieniem Zjednoczonego Królestwa. Biorąc pod uwagę małą wielkość sprzedaży producentów unijnych objętych próbą do Zjednoczonego Królestwa (około 1,1 % średniej sprzedaży tych producentów w UE w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym), wpływ transakcji z udziałem Zjednoczonego Królestwa na ustalenia dotyczące szkody musiałby być minimalny, a zatem wnioski dotyczące istotnej szkody nie powinny ulec zmianie po zastosowaniu danych dotyczących UE-27.

Średnia cena olejów roślinnych (<i>indeks</i>)	100	86	81	86
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	828	778	760	755
<i>Indeks</i>	100	94	92	91

Źródło: Przedsiębiorstwa objęte próbą, FAO dla indeksu cen oleju roślinnego.

- (105) W okresie badanym koszty produkcji spadły o 9 % (z 828 EUR/t do 755 EUR/t). Wynika to częściowo ze spadku cen olejów roślinnych, które w tym okresie wykazywały tendencję spadkową. Chociaż nie wszystkie biopaliwa produkuje się z olejów roślinnych, cena olejów roślinnych jest dobrym wskaźnikiem zastępczym dla ceny głównego produktu do produkcji biodiesla.
- (106) Średnia cena sprzedaży spadła o 8 %, z 834 EUR/t w 2017 r. do 771 EUR/t w ODP. Można to powiązać ze spadkiem odnotowanym w cenie produkcji.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (107) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	63 785	70 533	72 306	72 533
<i>Indeks</i>	100	111	113	114

Źródło: Przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (108) Średnie koszty pracy w przedsiębiorstwach objętych próbą wzrosły o 14 % w ODP. Wpływ tego zróżnicowania jest raczej niewielki, biorąc pod uwagę, że koszty pracy stanowią jedynie około 3 % całkowitych kosztów produkcji.

4.5.3.3. Zapasy

- (109) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	99 868	126 345	124 567	114 216
<i>Indeks</i>	100	127	125	114
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	0,8	1,0	0,9	0,8
<i>Indeks</i>	100	121	113	103

Źródło: Przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (110) Poziom zapasów utrzymywał się na stałym poziomie około 1 % produkcji. Jest to bardzo niski wskaźnik, sugerujący, że przemysł jest w stanie dostosować się do wymogów popytu i ograniczać zapasy. Jest to również konieczne, aby uniknąć degradacji biodiesla.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (111) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	0,96	2,13	1,78	2,84
<i>Indeks</i>	100	223	186	297
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	45 139 254	10 723 312	54 431 877	58 021 678
<i>Indeks</i>	100	24	121	129
Inwestycje (EUR)	40 430 425	20 634 073	34 169 705	17 028 015
<i>Indeks</i>	100	51	85	42
Zwrot z inwestycji (%)	22	29	25	44
<i>Indeks</i>	100	128	112	198

Źródło: Przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (112) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność pozostała na niskim poziomie. Wykazywała ona jednak nieznacznie pozytywną tendencję w okresie badanym, wzrastając z 1 % do 3 %. Było to związane z malejącymi kosztami produkcji w przedsiębiorstwach objętych próbą (-9 %). Za tą średnią kryje się jednak duża rozbieżność wśród producentów unijnych objętych próbą, przy czym niektóre przedsiębiorstwa w ogóle nie odnotowały zysku.
- (113) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Pod koniec okresu badanego (w 2019 r. i w pierwszej połowie 2020 r.) zaobserwowano pozytywną tendencję w zakresie przepływów środków pieniężnych netto, ale w 2018 r. odnotowano gwałtowny spadek przepływów środków pieniężnych. Spadek w 2018 r. jest spowodowany głównie specyficzną sytuacją jednego z przedsiębiorstw objętych próbą, które ma szczególny model biznesowy. W przypadku dwóch pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą tendencja była stosunkowo stabilna.
- (114) Inwestycje w przedsiębiorstwach objętych próbą nie wykazywały wyraźnej tendencji w okresie badanym. Inwestycje jednego lub drugiego przedsiębiorstwa objętego próbą lub ich brak mogą spowodować wzrost lub spadek poziomu inwestycji rok do roku. Inwestycje stanowiły w okresie badanym około 1–2 % obrotu; jest to ograniczona wartość.
- (115) Zwroty z inwestycji kapitałowych to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Jego rozwój w okresie badanym był pozytywny i utrzymywał się na wysokim poziomie w ODP. Ten wysoki zwrot z inwestycji jest jednak związany głównie z niską wartością księgową netto inwestycji, a nie z dużym zyskiem.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (116) W okresie badanym w kontekście niemal nieistniejącego przywozu z USA wielkość przywozu z państw trzecich znacznie wzrosła (o 145 %), ale wzrósł również poziom cen tego przywozu (o 11 %). W tym samym czasie ceny przemysłu Unii spadły (o 8 %) wraz ze spadkiem kosztów produkcji (o 9 %). W rezultacie różnica cen między eksporterami z państw trzecich a objętymi próbą producentami unijnymi zmniejszyła się, co zwiększyło konkurencyjność przemysłu Unii.
- (117) Ogólnie rzecz biorąc, wskaźniki szkody wykazują pozytywną tendencję w okresie badanym, w szczególności w odniesieniu do produkcji (+ 11 %), mocy produkcyjnych (+ 9 %) i sprzedaży (+ 7 %), oraz pokazują, że unijny przemysł biodiesla powoli nadrabia straty spowodowane wcześniejszą szkodą. W ramach analizy wskaźników szkody wykazano, że przemysł Unii nie ponosi obecnie istotnej szkody. Niektóre wskaźniki, w szczególności niska rentowność ($\leq 3\%$) wskazują jednak, że jego warunki ekonomiczne są nadal niestabilne.
- (118) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (119) W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przez przywóz towarów z USA po cenach dumpingowych w przypadku wygaśnięcia środków.
- (120) W tym względzie Komisja zbadała moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w USA, prawdopodobny poziom cen przywozu z USA przy braku środków antydumpingowych oraz ich wpływ na przemysł Unii, w tym podcięcie cenowe przy braku środków antydumpingowych.

5.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w USA

- (121) Jak opisano w sekcji 3.3.4 powyżej, ilości, które mogłyby wywieźć producenci biodiesla z USA, są znaczne w porównaniu z wielkością rynku unijnego. Wolne moce produkcyjne stanowią 18 % konsumpcji w Unii w ODP. W związku z tym Komisja stwierdziła, że dostępne wolne moce produkcyjne są znaczne.

5.2. Prawdopodobne poziomy cen przywozu z USA przy braku środków antydumpingowych

- (122) Jak opisano w sekcji 3.3.2 powyżej, z bieżących zachowań cenowych na rynkach eksportowych państw trzecich wynika, że producenci z USA dokonywali wywozu na swoje główne rynki państw trzecich po cenach niższych niż ceny krajowe w USA. Ponadto, jak wskazano w motywach 77 i 78, ceny te podcinają także ceny przemysłu Unii na rynku unijnym średnio o 6,4 %. Dlatego też, biorąc pod uwagę poziom cen wywozu z USA na inne rynki państw trzecich, wywóz do Unii jest potencjalnie znacznie bardziej atrakcyjny dla eksporterów z USA. Ponadto, jak wskazano w sekcji 3.3.6 powyżej, rynek unijny jest bardzo atrakcyjny, ponieważ jest największy na świecie, a ponadto istnieją znaczne unijne i krajowe środki zachęcające do konsumpcji biodiesla.

5.3. Prawdopodobny wpływ na przemysł Unii

- (123) Jeżeli zezwolono by zatem na wygaśnięcie środków, znaczne ilości biodiesla z USA sprzedawanego po cenach dumpingowych wywarłyby bardzo silną presję na spadek cen unijnych oraz miałyby znaczący wpływ na warunki ekonomiczne przemysłu Unii. W związku z tym prawdopodobne jest, że wielkość produkcji i sprzedaży przemysłu Unii zmniejszyłaby się, a niewielkie zyski osiągnane obecnie przez przemysł zamieniłyby się w straty.
- (124) Komisja dokonała dalszej oceny możliwego wpływu przywozu, tworząc model dwóch możliwych scenariuszy w przypadku wygaśnięcia środków, a mianowicie: 1) wzrostu przywozu z USA; oraz 2) spadku cen w UE spowodowanego zwiększoną konkurencją, przy założeniu, że wszystkie pozostałe czynniki pozostaną takie same.

- (125) W pierwszym scenariuszu Komisja modelowała dwa możliwe poziomy przywozu z USA. W przypadku pierwszego wariantu założono, że przywóz z USA osiągnie wielkość historyczną (w początkowym OD ⁽²⁰⁾), tj. 1,1 mln ton. W wyniku wzrostu przywozu z USA i związanego z tym spadku sprzedaży przemysłu UE rentowność przemysłu UE spadłaby o 0,14 %, tj. z +2,84 % do +2,70 %. W przypadku drugiego wariantu uwzględniono bardzo znaczący wzrost wielkości rynku UE z 6,6 mln ton w początkowym OD do 17 mln ton w ODP (+ 158 %). W tym kontekście Komisja modelowała wzrost przywozu odpowiadający temu samemu udziałowi USA w rynku – wynoszącemu 17,2 % – co w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. W rezultacie rentowność przemysłu Unii spadłaby o 0,41 punktu procentowego z +2,84 % do +2,43 %. W obu przypadkach wpływ gwałtownego wzrostu przywozu z USA po stałych cenach można opisać jako stosunkowo umiarkowany. Ma to związek z wysokim udziałem kosztów zmiennych w przemyśle biodiesla.
- (126) W drugim scenariuszu określono potencjalnie dużą szkodliwość wpływu spadku cen. W przypadku spadku cen unijnych do poziomu cen eksportowych USA stosowanych wobec państw trzecich (721 EUR/t) zysk spadłby z +2,84 % do -3,88 %. W przypadku spadku cen unijnych o 10 %, tj. z 771 EUR/t do 694 EUR/t, zysk zmniejszyłby się z +2,84 % do -7,94 %. W każdym razie dowolny spadek cen wyższy niż -2,9 % zniwelowałby zysk przemysłu Unii.
- (127) W rzeczywistości, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków, bardzo prawdopodobne jest, że na rynku wystąpiłoby połączenie dwóch powyższych scenariuszy. W szczególności można oczekiwać, że znaczne ilości biodiesla pochodzącego z USA weszłyby na rynek unijny po niższych cenach niż ceny przemysłu Unii. W rezultacie udział przemysłu Unii w rynku zmniejszyłby się, podobnie jak spadłby jego ceny. Spowodowałyby to znaczne straty dla przemysłu Unii.

5.4. Wnioski w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody

- (128) Na tej podstawie, a także uwzględniając obecną trudną sytuację przemysłu Unii, Komisja stwierdziła, że brak środków najprawdopodobniej doprowadziłby do znacznego wzrostu przywozu towarów z USA po wyrządzających szkodę cenach dumpingowych i najpewniej ponownie doszłoby do wystąpienia istotnej szkody.

6. INTERES UNII

- (129) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników. Zgodnie z art. 21 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia podstawowego szczególną uwagę zwrócono na potrzebę ochrony przemysłu przed negatywnymi skutkami dumpingu wyrządzającego szkodę.

6.1. Interes przemysłu Unii

- (130) Gdyby dopuszczono do wygaśnięcia obowiązujących środków, przemysł Unii z pewnością musiałby zmierzyć się z rosnącą nieuczciwą konkurencją ze strony producentów biodiesla z USA, co najprawdopodobniej gwałtownie zatrzęsałoby trwającą obecnie poprawę sytuacji przemysłu Unii.
- (131) Komisja stwierdziła, że kontynuacja obowiązujących środków leży w interesie przemysłu Unii.

6.2. Interes importerów niepowiązanych

- (132) Żaden importer nie sprzeciwił się przedłużeniu obowiązywania środków.
- (133) Shell Trading Rotterdam twierdził, że środki, poprzez ograniczanie podaży na rynku unijnym, doprowadzą do wzrostu cen. Odnotował on również dostępność biodiesla na innych rynkach.

⁽²⁰⁾ Od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r.

- (134) Wydaje się, że środki nie mają znaczącego wpływu na importerów, ponieważ dostępne są alternatywne źródła zaopatrzenia. Świadczy o tym znaczący udział przywozu z państw trzecich w rynku.
- (135) Komisja stwierdziła zatem, że dalsze stosowanie środków nie będzie powodowało znacznej szkody dla interesu importerów.

6.3. Interes użytkowników

- (136) Udział użytkowników w dochodzeniu był ograniczony.
- (137) Dwóch użytkowników – Preem, największe przedsiębiorstwo paliwowe w Szwecji, oraz Valero Energy Ltd Ireland – twierdziło, że przedłużenie obowiązywania środków będzie bezpośrednią przeszkodą dla ekologicznego rozwoju sektora transportu w Europie. Preem i Valero Energy Ltd Ireland wnioskowały w szczególności o wyłączenie hydro-rafinowanego oleju roślinnego z obecnego zakresu produktu, ponieważ spodziewają się jego niedoboru w nadchodzących latach. Przedsiębiorstwo Valero Energy Ltd Ireland odniosło się konkretnie do celów UE w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na 2030 r., twierdząc, że cele te nie zostaną osiągnięte z uwagi na obecną produkcję w UE.
- (138) Komisja zauważyła, że producenci unijni mają wystarczające moce produkcyjne, aby zaspokoić obecny popyt, a nawet wolne moce produkcyjne, aby w razie potrzeby zaspokoić przyszły wzrost i wywóz. Ponadto było zbyt wcześnie, aby móc z całą pewnością ocenić, czy w 2030 r. mogą wystąpić niedobory, w szczególności biorąc pod uwagę niedawne zwiększenie mocy produkcyjnych UE. W związku z tym Komisja może być w stanie lepiej ocenić sytuację, jeżeli zostanie poproszona o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia za pięć lat. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.
- (139) Nic nie wskazuje na to, by obowiązujące środki wywarły negatywny wpływ na unijnych użytkowników biodiesla, a w szczególności nie ma dowodów na to, by istniejące środki miały negatywny wpływ na rentowność tych użytkowników.
- (140) Komisja stwierdziła zatem, że dalsze stosowanie środków nie będzie szkodliwe dla interesu użytkowników.

6.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (141) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie obowiązujących środków w odniesieniu do przywozu biodiesla pochodzącego z USA nie leży w interesie Unii.

7. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (142) Z wniosków Komisji odnośnie do prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody wynika zatem, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe obowiązujące wobec przywozu biodiesla pochodzącego z USA, wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1518, z późniejszymi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) 2016/676, powinny zostać utrzymane.
- (143) Jak określono w motywie 1 powyżej, obowiązujące cła antydumpingowe na przywóz biodiesla z USA zostały rozszerzone również na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, jak również na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydro-rafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA.
- (144) Cła antydumpingowe, które mają zostać utrzymane, w dalszym ciągu powinny być rozszerzone na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, jak również biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydro-rafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA.
- (145) Producenci eksportujący z Kanady, których zwolniono ze środków rozszerzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1518, są również zwolnieni ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.

- (146) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (147) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽²¹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, należnymi odsetkami powinna być stopa stosowana przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowana w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązująca pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 29), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 29), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 29), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 29), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 29), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 29), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 29), ex 2710 20 16 (kod TARIC 2710 20 16 29), ex 3824 99 92 (kod TARIC 3824 99 92 12), ex 3826 00 10 (kod TARIC 3826 00 10 29, 3826 00 10 59, 3826 00 10 99) oraz ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 19).
- Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, mają stałą wartość dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa i wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego, w EUR za tonę netto	Dodatkowy kod TARIC
Archer Daniels Midland Company, Decatur	68,6	A933
Cargill Inc., Wayzata	0	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	70,6	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	76,5	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	198,0	A937
World Energy Alternatives LLC, Boston	82,7	A939
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	115,6	zob. załącznik I
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	172,2	A999

Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

- Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 2, jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej zgodnej z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

4. Jeżeli jakikolwiek podmiot ze Stanów Zjednoczonych Ameryki przedstawi Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w okresie objętym dochodzeniem (1 kwietnia 2007 r. – 31 marca 2008 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz
- c) faktycznie dokonał wywozu towarów objętych postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem,

Komisja może zmienić załącznik I w celu przyznania temu podmiotowi cła stosowanego wobec współpracujących producentów nieuwzględnionych w próbie, tj. 115,6 EUR na tonę.

Artykuł 2

1. Ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” zgodnie z art. 1 ust. 2 zostaje rozszerzone na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, wysyłanych z Kanady, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kanady, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 21), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 21), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 21), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 21), ex 2710 20 16 (kod TARIC 2710 20 16 21), ex 3824 99 92 (kod TARIC 3824 99 92 10), ex 3826 00 10 (kody TARIC 3826 00 10 20, 3826 00 10 50, 3826 00 10 89) oraz ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 11), z wyjątkiem produktów wyprodukowanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	DSM Nutritional Products Canada Inc., Dartmouth, Nowa Szkocja, Kanada	C114
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Cłem, które ma podlegać rozszerzeniu, jest cło ustanowione dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w art. 1 ust. 2, które jest ostatecznym cłem antydumpingowym w wysokości 172,2 EUR na tonę netto.

Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom, o których mowa w ust. 1, lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 4 ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej zgodnej z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury stosuje się cło antydumpingowe nałożone na podstawie ust. 1.

Artykuł 3

1. Ostateczne cło antydumpingowe określone w art. 1 ust. 2 zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 30), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 30), ex 2710 20 16 (kod TARIC 2710 20 16 30), ex 3824 99 92 (kod TARIC 3824 99 92 20) oraz ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 30).

Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

2. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw, o których mowa w art. 1 ust. 2, jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw na podstawie art. 1 ust. 2.

Artykuł 4

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wniosek musi być podpisany przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przesyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G
Rue de la loi 170, CHAR 04/034
1049 Brussels
BELGIA

E-mail: TRADE-TDI-INFORMATION@ec.europa.eu

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036 Komisja, po konsultacji z komitetem doradczym, może zezwolić, na mocy decyzji, na zwolnienie przywozu przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych na podstawie art. 1, z cła rozszerzonego na mocy art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1.

Artykuł 5

W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na mocy art. 131 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽²²⁾, wysokość cła antydumpingowego określoną w art. 1, 2 i 3 powyżej pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽²²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
AG Processing Inc.	Omaha	A942
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
American Made Fuels, Inc.	Canton	A940
Arkansas SoyEnergy Group	DeWitt	A940
Arlington Energy, LLC	Mansfield	A940
Athens Biodiesel, LLC	Athens	A940
Beacon Energy	Cleburne	A940
Biodiesel of Texas, Inc.	Denton	A940
BioDiesel One Ltd	Southington	A940
Buffalo Biodiesel, Inc	Tonawanda	A940
BullDog BioDiesel	Ellenwood	A940
Carbon Neutral Solutions, LLC	Mauldin	A940
Central Iowa Energy LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Community Fuels	Stockton	A940
Delta BioFuels Inc.	Natchez	A940
Diamond Biofuels	Mazon	A940
Direct Fuels	Eules	A940
Eagle Creek Fuel Services, LLC	Baltimore	A940
Earl Fisher Bio Fuels	Chester	A940
East Fork Biodiesel LLC	Algona	A940
ECO Solutions, LLC	Chatsworth	A940
Ecogy Biofuels LLC	Tulsa	A940
ED&F Man Biofuels Inc.	Nowy Orlean	A940
Freedom Biofuels Inc.	Madison	A940
Fuel & Lube, LLC	Richmond	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940
Geo Green Fuels LLC	Houston	A940
Georgia Biofuels Corp.	Loganville	A940
Green River Biodiesel, Inc.	Moundville	A940
Griffin Industries Inc.	Cold Spring	A940

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
High Plains Bioenergy	Guymon	A940
Huish Detergents Inc.	Salt Lake City	A940
Incobrasa Industries Ltd.	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Indiana Flex Fuels	LaPorte	A940
Innovation Fuels Inc.	Newark	A940
Iowa Renewable Energy LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd.	Houston	A940
Lake Erie Biofuels LLC	Erie	A940
Leland Organic Corporation	Leland	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries LLC	Claypool	A940
Louis Dreyfus Claypool Holdings LLC	Claypool	A940
Memphis Biofuels, LLC	Memphis	A942
Middle Georgia Biofuels	East Dublin	A940
Middletown Biofuels LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
New Fuel Company	Dallas	A940
North Mississippi Biodiesel	New Albany	A940
Northern Biodiesel, Inc.	Ontario	A940
Northwest Missouri Biofuels, LLC	St. Joseph	A940
Nova Biofuels Clinton County LLC	Clinton	A940
Nova Biosource	Seneca	A940
Organic Fuels Ltd.	Houston	A940
Organic Technologies	Coshocton	C482
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Paseo Cargill Energy, LLC	Kansas City	A940
Peach State Labs Inc.	Rome	A940
Perihelion Global, Inc.	Opp	A940
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Filadelfia	A940
Pinnacle Biofuels, Inc.	Crossett	A940
PK Biodiesel	Woodstock	A940
Pleasant Valley Biofuels, LLC	American Falls	A940
RBF Port Neches LLC	Houston	A940
Red Birch Energy, Inc.	Bassett	A940

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
Red River Biodiesel Ltd.	New Boston	A940
REG Ralston LLC	Ralston	A940
Renewable Energy Products, LLC	Santa Fe Springs	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Safe Renewable Corp.	Conroe	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Scott Petroleum	Itta Bena	A942
Seminole Biodiesel	Bainbridge	A940
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel LLC	Albert Lea	A940
Sunshine BioFuels, LLC	Camilla	A940
TPA Inc.	Warren	A940
Trafigura AG	Stamford	A940
U.S. Biofuels Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsburgh	A940
Valco Bioenergy	Harlingen	A940
Vanguard Synfuels, LLC	Pollock	A940
Vinmar Overseas, Ltd	Houston	A938
Vitol Inc.	Houston	A940
Walsh Bio Diesel, LLC	Mauston	A940
Western Dubque Biodiesel LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3 i art. 2 ust. 2, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego tę fakturę, w następującej formie:

- imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę,
- oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych »biodieslem«, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej, które są objęte niniejszą fakturą, zostało wytworzone przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [odpowiednie państwo/a]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

ZAŁĄCZNIK III

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 3 ust. 2, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę;
- oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych »biodieslem«, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej, które są objęte niniejszą fakturą, zostały wytworzone przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.
